

Modal Verbs

czasowniki modalne

- Czasowniki modalne mogą wyrażać jedno z następujących: umiejętność, konieczność, prośbę, możliwość, konieczność, zakaz, nakaz, krytykę, logiczne założenie, prawdopodobieństwo, pozwolenie, ofertę, sugestię lub radę.
- Modal Verbs mają kilka cech wyróżniających je spośród innych, zwykłych czasowników:
 - nie przyjmują żadnych końcówek
 - po nich zawsze stawiamy czasownik w formie podstawowej
 - pytania tworzymy przez inwersję, czyli umieszczenie czasownika modalnego przed podmiotem
 - można ich używać jedynie w czasie Present Simple i (niektórych) w Past Simple, w pozostałych czasach konieczne jest stosowanie formy zastępczej (np. be able to)
 - zawsze łączą się z bezokolicznikiem bez "to"

Nakaz, konieczność, potrzeba

@jedryszzak

- **must** - wyraża wewnętrzne przekonanie mówiącego o konieczności zrobienia czegoś (**muszę**, bo sam sobie nakazuję (lub osoba mówiąca)).

I **must** talk to him.

You **must** clean your room now!

- **have (has) to** - wyraża fakt, a nie opinię mówiącego (**muszę**, bo ktoś (kto nie jest osobą mówiącą) lub okoliczności mi nakazują).

I **have to** finish this project soon. I have a deadline by tomorrow!

You **have to** buy a ticket when you travel by train

Have to semi-modal, przyjmuje końcówkę **-s** w trzeciej osobie liczby pojedynczej.

Jimmy **has to** study harder if he wants to win the Maths competition.

- **need to** – Need jest używany zarówno jako zwykły czasownik, jak i czasownik modalny. Gdy funkcjonuje jako czasownik modalny oznacza **musieć**. Gdy need występuje jako zwykły czasownik oznacza **potrzebować**.

W trzeciej osobie liczby pojedynczej przyjmuje końcówkę **-s** oraz łączy się zarówno z bezokolicznikiem, jak i czasownikiem z końcówką **-ing**.

I **need to** change my schedule.

Need we buy a new car?

Brak nakazu, potrzeby

@jedryszzak

- **needn't/ doesn't need** wyraża brak konieczności robienia czegoś i odpowiada polskiemu **nie musieć**.

You **needn't** help me in the afternoon.

You **don't need to** help me in the afternoon.

Forma **needn't** jest stosowana w brytyjskiej odmianie języka angielskiego. Amerykanie częściej używają **don't need to** i **don't have to**.

- **don't (doesn't) have to** – ma to samo znaczenie jak **needn't/doesn't need to**. W jego przypadku konieczne jest użycie **don't/doesn't**.

I **don't have to** pay you for that.

He **doesn't have to** feed the cat. I did it in the morning.

- **didn't need to do to** wyrażenie wykorzystywane wtedy, gdy ktoś w przeszłości nie musiał wykonać jakiejś czynności (i jej nie wykonał):

We **didn't need to** arrange the meeting. All was clear.

- **Needn't have done** z kolei oznacza, że ktoś w przeszłości wykonał jakąś czynność niepotrzebnie:

You **needn't have** sent this e-mail. I've already done that.

- **Mustn't** jest bardziej formalnym czasownikiem, spotykanym, np. w przepisach czy regulaminach. Oznacza **nie wolno**.

| You **mustn't** touch any files in the archives.

- **Can't** jest stosowany w razie braku pozwolenia i ma bardziej nieformalny charakter:

| No, you **can't** do that.

- **May not** wyraża brak pozwolenia w formalnych sytuacjach:

| I'm sorry, John but you **may not** leave work early today.

- **Couldn't** jest stosowany przy braku pozwolenia oraz w zakazach w czasie przeszłym:

| I **couldn't** go to any parties when I was a teenager.

Możliwości i prośby

- **Can** oznacza fizyczną możliwość zrobienia czegoś lub umiejętność.

| I **can** lift the bag, it's not heavy.

- **Could** pomaga zaś przekazać, że dawniej posiadało się daną umiejętność:

| Alice **could** swim when she was five years old.

W przypadku jednorazowej sytuacji z przeszłości, stosujemy wyrażenie **was/were able to**, a nie **could**. W zdaniach przeczących można zastosować dowolny wariant.

Czasowniki **can**, **could**, **may**, **might** mogą zostać użyte do wyrażenia **prośby**.

| **Can** I see the manager, please? (nieformalnie)
| **Could** I see the manager, please? (uprzejmie)
| **May** I see the manager, please? (formalnie)
| **Might** I see the manager, please? (bardzo oficjalnie)

- **May** oznacza móc, mieć pozwolenie na coś.

You **may** enter the room.

It **may** rain tomorrow. (mówienie o prawdopodobieństwie)

- **Might** oznacza mógł(a)bym.

She **might** pass the test if she's lucky.

You **might** want to try this dessert.

Udzielanie rady, propozycje

@jedryszzak

- **Should** wyraża opinię w sposób mniej formalny:

You **should** stop smoking.

Children **shouldn't** play outside in this kind of weather.

- **Ought to** ma bardziej formalny wydźwięk. Jest używany wtedy, gdy powinność wynika z przyjętych zasad czy praw:

People **ought to** sort out rubbish.

You **oughtn't** to talk on your phone in the cinema.

- **Shall** stosujemy zwykle z zaimkami osobowymi I oraz we. Używamy shall gdy coś proponujemy, dajemy sugestie oraz pytamy o radę.

Shall we go out to eat tonight?

What **shall** we do with this problem?

Shall we meet on Monday?

will i would

- **Will** stosowany jest do opisanie sytuacji w czasie przyszłym prostym. W twierdzeniach odnoszących się do przyszłości:

They **will** have two extra meetings this afternoon.

I **will** be in my mid-twenties next year.

Dany czasownik modalny jest również używany do oznaczenia spontanicznych, nagłych postanowień:

Somebody is ringing the bell. **I'll** go and see. I'll = I will

What **will** you drink? Well, **I'll** have a cup of coffee.

Kiedy prosimy, aby ktoś coś dla nas zrobił lub gdy chcemy zapytać o coś w przyszłości, możemy również użyć **will**:

Will you tell Jane that we expect her for dinner?

Will you copy these files and print them for all students, please?

Mówiąc o obietnicach, propozycjach oraz przewidywaniach również używamy **will**:

I **will** always remember you.

Can't you do this task? Don't worry, dad **will** soon come and help you.

Czasownik modalny **will** używany jest także w strukturze zdań warunkowych pierwszego typu:

We **will** go fishing at the weekend if the weather is good.

You **will** pass the exam, if you study well.

- **Would** to przede wszystkim forma czasu przeszłego czasownika **will**.

Jack said he **would** finish the work the next day.

Ann said she **would** write us soon.

Would jest używany w zdaniach warunkowych drugiego i trzeciego typu:

I would phone Sue, if I had her number.

We would have gone fishing at the weekend if the weather had been good.

W wypadku, gdy możemy użyć zarówno will, jak i would, grzeczniejszą formą będzie zdanie z czasownikiem would:

Would you like some juice?

It's hot in here, would you mind opening the window?

Kilka innych przykładów z czasownikiem modalnym would:

Would you like a piece of apple cake? (propozycja)

I'd like to have some milk. (prośba)

I'd like to learn French very well. (pragnienie, plan)

I'd rather have a glass of water than juice now. (preferencja)

→ I'd = I would